

Aleksander Fredro

Aleksander Fredro (ur. 20 VI 1793 r. w Surochowie koło Jarosławia, zm. 15 VII 1876 r. we Lwowie) pochodził z galicyjskiej szlacheckiej rodziny. Uczył się w domu z pomocą guwernerów.

W wieku 16 lat wstąpił do wojska. W latach 1812-1814 Fredro walczył w wojnach napoleońskich, za co został odznaczony Złotym Krzyżem Virtuti Militari oraz Krzyżem Legii Honorowej. Następnie osiadł w rodzinnej posiadłości w Bieńkowej Wiszni (koło Lwowa), której gospodarzem został po śmierci ojca.

Biografia Aleksandra Fredry świadczy o jego społecznej aktywności.

Interesował się publicznymi sprawami ziemiaństwa, działał na jego rzecz jako poseł na galicyjski Sejm Stanowy. Aleksander Fredro był także członkiem Towarzystwa Przyjaciół Nauk i Akademii Umiejętności. W 1830 uczestniczył w działaniach Obywatelskiego Komitetu Pomocy dla Powstania. W 1828 r. po 10-letnich staraniach Aleksander Fredro ożenił się z Zofią Skarbkową z Jabłonowskich (po jej rozwodzie z pierwszym mężem). Oprócz czasów służby w armii Napoleona, po raz drugi mieszkał we Francji w latach 1850-1855.

Aleksander Fredro - twórczość literacka

Aleksander Fredro jest znany przede wszystkim jako komediopisarz. Jego najlepsze komedie, takie jak: "Pan Jowialski", "Śluby panięskie", "Zemsta", "Mąż i żona", których akcja rozgrywa się najczęściej w szlacheckich dworach i salonach, prezentują codzienne relacje międzyludzkie, rodzinne, towarzyskie, gry miłosne (zwykle kończące się szczęśliwie).

Na twórczość Aleksandra Fredry składają się także pamiętniki pisane w stylu luźnej gawędy, pełne anegdot, przysłów i sentencji ("Trzy po trzy", "Zapiski starucha. Też trzy po trzy"), wiersze, poematy i bajki ("Małpa w kąpielu", "Paweł i Gawel"). Swą twórczość Aleksander Fredro rozwijał niezależnie od dominujących wówczas tendencji romantycznych, a potem pozytywistycznych.

